

Kringvarpið uttan fyri pædagogisk rækkevidde

Samstundis, sum KvF loyvir sær ódokumenterað álop á persónar, serliga politikarar, undir heilaga navninum av kritiskum journalistikki – og sum í veruleikanum onki hevur við hetta hugtak at gera – so er sama KvF sera erkvisið, um onkur loyvir sær at seta fram kritikk av KvF

Johan Petersen

fyrirv. útvarps- og sjónvarpsnevndarformaður

Beint fyri jól hevði Sosialurin eina grein, har triggir fyrrverandi leiðarar av Kringvarpinum – ella

Útvarpi og Sjónvarpi, sum tað æt tá – søgdu sína meining um henda mest maktfulla miðilin í Føroyum.

Hesir triggir vóru allir samdir um, at trúvirðið hjá KvF var ov veikt orsakað av serliga teimum trimum sendingunum um CIP- og tollmálið og um fiskivinnuna.

Onki við kritiskan journalistikk at gera

Hetta eru sendingar, sum KvF kallar kritiskur journalistikkur, men sum í veruleikanum onki hevur við kritiskan journalistikk at gera, av tí at sendingarnar eru einsíðugar og í stóran mun ódokumenteraðar.

Teir triggir – Jógvan Jespersen, Árni Gregersen og Hans Jørgensen – siga m.a. í viðtalinum við Sosialin, at trúvirðið hjá KvF er ov veikt, KvF er ov lítið tilvitað um týðningin av sínum trúvirði, KvF insinuerar uttan prógv, er ov lítið sjálvkritiskt, tykist sum slatur uttan belegg verður borðreitt sum tíðindi, upptøkur verða gjørdar t.d. í myrkri fyri at geva eina negativa og korrúpta fatan av persónum og

at sendingarnar til tíðir eru á eggini til at vera tendensiðsar.

Áttu at lagt frá sær

Teir halda eisini, at kringvarpsfólkini, sum vóru blandað upp í tollmálið eftir dómin í Føroya Rætti áttu at havt tikið avleiðingar av sínum mistøkum. Hóast tey vóru frikend í landsrættinum, hevur trúvirðið hjá Kringvarpinum fingið eitt skot fyri bógvin.

Hóast hendan varna og sakliga kritikk, so prellar alt av hjá leiðsluni á KvF - ja tey eru enntá í aftursvari firtin um, at nakar skal loyva sær at koma við "ósakligum álopum", sum tey kalla tað, á "kritiska journalistikk", tí hann er ein týðandi partur í fólkaræðinum.

Kringvarpsfólkini brúka júst sama taktikk mótvegis teimum trimum fyrrverandi kringvarpsleiðarunum, sum tey gera í sínum sendingum – at kritikkurin er einsíðugur, ikki í samsvar við veruleikan, KvF insinuerar ikki osfr.

Tiga um heildina, men geila smálutir upp

Sum dømi um, at tey hava gjørt eitt gott journalistiskt arbeiði nevna tey, at í kanningin hjá Gammeltoft-Hansen bleiv staðfest, at fyrrverandi lögmaður Kaj Leo Johannesen hevði sagt ósatt fyri lögtinginum og harvið brotið lógina um ábyrgd landsstýrisins og at KvF insinueraði ikki.

At fyrrverandi lögmaður gjørdi ein fótfeil og eftir hart orðaskifti í lögtinginum gav "urigtige oplysninger" um ein fund, verður geilað upp aftur og aftur og gjørt til tað stóra lógarbrotið, hóast sama kanning vísir á, at onki í sjálvum málinum um Skálafjarðartunnlin var ólógligt.

Men hetta siga kringvarpsfólkini onki um, hóast tey skuldsettu, insinueradu og niðurgjördu hævudspersónarnar í málinum óteljandi ferðir. Bara í sendingini um Skálafjarðartunnlin kunnu vit lættliga telja eini 50-60 ferðir, har fyrrverandi lögmaður og landsstýrismaður blivu skuldsettir, útsettir fyri insinuation og/ella niðurgjördir. Hetta er ikki seriøst og vísir, at kringvarpafólkini hava ikki virðing fyri sínum faki.

"Kritiski" journalistikkurin hjá KvF er einsíðugur, villleiðandi og niðurgerandi

KvF er bundið av fleiri ásetingum, m.a. kringvarpslógini, lóg um fjølmiðlaábyrgd, public service sáttmála (hóast hann í lýtuni er útgingin, verður hann praktiseraður), ásetingar um góðan fjølmiðlasið og eignar hugsjónir sambært egnu heimasíðuni.

Hesar ásetingar binda tíðinda-ella aktualitetsdeildina, sum altíð hevur verið flaggskipið hjá KvF m.a. at senda sakligar, álítandi, óheftar, fjølbroyttar og viðkomandi

upplýsingar, hava javnvág í at lýsa sjónarmið frá fleiri síðum og hava ein hæviskan atburð.

Júst hesar ásetingar skúgvar aktualitetsdeildin hjá KvF fullkomuliga til viks í omanfyri nevndu sendingum. Og hóast tað, kallar KvF sendingarnar fyri "kritiskan" journalistikk. Hetta hevur als onki við kritiskan journalistikk at gera, men er einsíðugur, villleiðandi og niðurgerandi journalistikkur.

Uppbyggt trúvirði í hálva öld niðurbrotið upp á stutta tíð

Tað hevur eyðnast tíðindadeildini ella aktualitetsdeildini, sum hon nú kallast, at niðurbrota tað trúvirði, sum dugnaligir journalistar og leiðsla av útvarpi og sjónvarpi høvdu bygt upp í meiri enn eina hálva öld, og sum als ongin setti spurnartekin við.

Sum fyrrverandi útvarps- og sjónvarpsnevndarformann harnar tað meg ómetaliga nógv, at ódugnalig leiðsla, sum ikki hevur virðing fyri sínum faki, so skjótt kundi oyðileggja ein annars vælfungerandi miðil. Alla mína tíð sum formaður var aðalreglan, at kringvarpið hvørki mátti vera ella haldast at vera partískt. Hóast ávarðingar prellar allur kritikkur nú av upp á leiðslu KvF's.

KvF ein hóttað mótvegis fólkaræðinum?

Og hesin "kritiski" journalistikk-

urin er ein týðandi partur av fólkaræðinum, siga kringvarpsfólkini! Sjálvur haldi eg, at KvF er ein hóttað mótí fólkaræðinum, soleiðis sum KvF førir seg fram.

Men lat tað verða sagt, at hesin kritikkurin ikki er settur fram mótí mentanardeildini, sum hóast lýtir ger nógvar stak góðar og viðkomandi sendingar.

Men aktualitetsdeildin er ikki uppgávu sína vaksin. Og hóast trúvirðið hevur fingið eitt skot fyri bógvin, avvísir leiðslan og onkultir journalistar allan kritikk.

Havi hug at enda við einum grukki hjá Piet Hein:

Ingen kan hæve
sin lod ved at kræve.
Livsloven lyder:
man er hvad man yder.

»Áttu at verið koyrd frá«

Sólborg Dulavík

Soleiðis var yvirskriftin í Sosialinum 15.12.15. Sípað var til fjølmiðlafólkini Dia Midjord, Liljuna Weihe og Jan Lamhauge og um sak í samband við fyrrverandi landsstýrismann. Spurningurin varð settur um

trúvirðið hjá Kringvarpinum, orsakað av at tey ikki tóku dómin til eftirtektar og fóru frá.

Hinvegin kunnu vit eisini spyrja um trúvirðið hjá hesum trimum monnum, ið nú úttala seg og sum størst sæð eru púra samdir, Jógvan Jesperen, Árni Gregersen og Hans Jørgensen, hóast tað, at hetta felags sjónarmiðið hjá teimum ikki er umboðandi øll við innlitið í hetta sama.

Kundi hugsað mær tey við eisini. Sjálvt um vit ikki her beinleiðis kunna tosa um dóm, so kann man spyrja um grein, sjóneyka og spurningur eisini kundi verði settur við tykkara leiklutir sum kringvarpsfólk, tíðindafólk og almennir persónar. Og um

møguliga størri orka hjá tykkum kundi verið nýtt til opinleika og kunning fyri Føroya Fólki, um evni, sum viðvíkja landi, fólki,

almennum pengum og samfelagsviðurskiftum av týðningi.

Tað vísir seg ofta sum, at fólk, ið traðka fram, skulu hava slag á fingrarnar. (Jante)

Til dømis varð sendingin um Eik banka eisini sera átroðkandi, neyðug og góð fyri okkum øll, sum vóru so ella so ávirkað av tí leiki, ið vit í grundini, einki vistu um.

Stóð tað til mín fingur Jan, Liljan og Dia heiðurslønir fyri sínar

leiklutir, bæði við at kasta ljós á og leggja rygg til sera týðandi viðurskifti í samfelagnum, sum høvdu stóran kostnað fyri fleiri hundræðtals fólk.

Her fingur vit innlit í, bæði í práti og myndum, hvat veruliga hevði gingið fyri seg.

Og takk fyri tað!

Gott nýggjár við vón um eina betri framtíð fyri land og fólk.